

МУЗИЧНИЙ ВІСНИК

Дніпропетровська
академія музики
ім. М. Глінки

№ 2 (38)

27 грудня 2016 р.

ПОБЕЖДАЙ ЛЮБЯ – И ТЫ ПОБЕДИШЬ ВСЁ. ИЩИ РАДОСТНО – И ВСЁ ОТВЕТИТ ТЕБЕ

К. Е. Антарова

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

ТИЖНІ КУЛЬТУРИ НІМЕЧЧИНИ В УКРАЇНІ

У низці найбільш характерних рис освітнього процесу в Дніпропетровській академії музики ім. М. Глінки чітко вирізняється синтез навчального і концертно-творчого процесів. Такий неподільний, міцно вкорінений фундамент стратегії розвитку закладу дієво підтримується не лише ректором-піаністом Ю.М. Новіковим, але й численними творчими партнерами академії. Саме результатом щиросердної мистецько-творчої співпраці глінкінців з генеральним консульством Федеративної Республіки Німеччини в Україні стало неперевершено яскраве, масштабне завершення творчого проекту „Тижнів культури Німеччини в Україні”.

Переймаючи своєрідну естафету від концертно-камерних творчих звершень молодих музикантів з німецького струнного тріо „Оберон” та лауреата міжнародних конкурсів, українського піаніста Гліба Адлущького мистецько-просвітницька хода

Станіслав Зубицький (флейта), Кирило Шарапов (скрипка), Юрій Новіков (фортепіано)

амплітуда вокальних, драматично концентрованих подихів солістки виразно підтримувалась облігатого скрипки (соліст лауреат міжнародних конкурсів Кирило Шарапов). Завершував перше відділення святкового вечора концерт для фортепіано з оркестром а-moll, який з довершеністю надзвичайно рафінованої, мілкої віртуозної техніки виконала лауреат міжнародних конкурсів, директор Українського інституту в Швеції, піаністка Наталя Пасічник.

Кульмінацією свята постала музика геніального Й.С. Баха. Концерт для клавіру, скрипки та флейти з оркестром а-moll натхненно прозвучав у виконанні заслуженого діяча мистецтв України, піаніста Юрія Новікова та лауреатів міжнародних конкурсів скрипаля Кирила Шарапова та флейтиста Станіслава Зубицького. Ансамблева довершеність поліфонічного викладення голосів утверджувала монолітність звучання

Кирило Шарапов (скрипка), Ольга Пасічник (сопрано)

оркестру „Festival” (диригент заслужений діяч мистецтв України Дмитро Логвин) розкрила перед слухачами майже реальний світ фантастичних образів, героїв, які перевершуючи чарівністю один одного створювали калейдоскоп казкових вражень. Концертна арія „Інфеліче” (в пер. з італ. – нещасна) у виконанні солістки Варшавської камерної опери Ольги Пасічник (сопрано) з витонченою красою мистецтва бельканто повідала трагізм жіночої долі. Широка

Диригент Дмитро Логвин і Наталя Пасічник (фортепіано)

„Тижнів культури Німеччини в Україні” завершувалась 17 жовтня 2016 року на сцені великої зали Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки.

Урочистий вечір відкрили слова подяки генерального консула Німеччини в Україні пана Мьосінгера на адресу українських митців, науковців, економістів, які долучилися до проведення понад 150 заходів у 25 містах нашої держави в сферах культури, науки, соціальної інфраструктури тощо. Але останнє слово, як і годиться тематиці заходу, належало універсальному інструменту творення людської душі – культурі (культ світла) у її представленні шедеврами класичного музичного мистецтва.

Свято відкрила музика німецького романтика Ф. Мендельсона, яка самодостатньо означила все перше відділення концерту. Увертюра „Сон в літню ніч” у виконанні симфонічного

Диригент Дмитро Логвин та Станіслав Зубицький (флейта)

солістів з оркестром (окрім другої частини, яка виконувалась без оркестру). Пульсуюча велич музики бароко контрастно змінилась романтично поривчастим, хвилюподібним звучанням флейтового концерту D-dur Карла Райнеке, який з наснагою виконав С. Зубицький. Кристально чистий тембр флейти музиканта у поєднанні з переважно мілкою віртуозною технікою дозволив артисту скласти вишукано романтичні візерунки найрізноманітніших емоцій та почуттів.

Відтак, спільні зусилля німецької та української сторін у рамках мистецького проекту „Тижні культури Німеччини в Україні” означили найвеличнішу місію митців сьогодення – служіння культурою для всієї еволюції людства.

В.В. Громченко,
кандидат мистецтвознавства, доцент,
проректор з наукової роботи

ТВОРЧЕ ВЗАЄМОЗБАГАЧЕННЯ

КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКА МІСІЯ VI БАХІВСЬКОЇ АКАДЕМІЇ

Майже два тижні, з 8 по 17 листопада 2016 року в Дніпропетровській академії музики ім. М. Глінки проходила VI Бахівська академія. Серед організаторів цього річного просвітницького марафону Нове Бахівське товариство з м. Лейпцигу (Німеччина) та Генеральне консульство Німеччини в м. Донецьку з офісом у м. Дніпрі. Проведення попередніх Бахівських академій в Україні з 2004 року на базі Донецької музичної академії ім. С.С. Прокоф'єва означалося як масштабною популяризацією шедеврів генія музичного бароко, так і досягненням їх більш точної виконавської інтерпретації молодими музикантами, підвищенням професійно-аналітичного рівня свідомості у розумінні музики Й.С. Баха.

Зберігаючи традиції і рухаючись у напрямку примноження культурно-просвітницьких здобутків, викладачі шостої Бахівської академії зосередились на заняттях зі студентами Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки, а також з молодими музикантами-гостями з вищих навчальних музичних закладів міст Києва, Харкова та Одеси.

Серед німецьких викладачів – хоровий диригент, художній керівник проекту Крістіфрід Брьодель, викладачі академічного співу Гертруд Гюнтер та Іоханнес Шмідт, спеціалісти Ульріке Тітце (скрипка, струнно-смичкові інструменти),

Дітер Бернхарт, Крістіфрід Брьодель, Вольфганг Мьосінгер, Юрій Новіков

тростин, які власноруч коригував з численними поясненнями студентам. Заняття з трубами Крістіан Пакмор також відбувався на основі технологічно-виконавських завдань. Робота над атакою звука, його стаціонарною частиною, точністю артикуляції особливо у верхньому регістрі була настільки ретельною, що іноді здавалось навряд чи почути фрагменти виконання оркестрових творів Й.С. Баха. Відкрите спілкування, а саме так можна назвати заняття зі студентами німецьких вокалістів Гертруди Гюнтер та Іоханнеса Шмідта, центральним питанням мало також технологічно-артикуляційні особливості виконавства. Найбільше вражала специфіка промовляння кінцевих приголосних, які ніби виштовхувались мовно-артикуляційним апаратом з відповідною концентрацією дихання. Скрипка Ульріке Тітце, яка нерозлучно супроводжувала всі пояснення німкені, бездоганно зосереджувала увагу студентів на особливостях штрихової палітри музики бароко (бахівське деташе, гранд деташе та ін.). Клавесиніст Рафаель Альперман невтомно позначав студентам першорядну ансамблево-оркестрову функцію метро-ритмічної пульсації.

Безумовно, центральною постаттю Бахівської академії, особистістю, яка об'єднувала в одному творчому запалі зусилля всіх викладачів і студентів постав диригент Крістіфрід Брьодель. Його щоденні заняття з хором, з оркестром, із солістами, зведені репетиції до пізнього вечора у великій залі академії ім. М. Глінки підсумовували кропітку працю колег. Диригентський апарат маестро вирізнявся скупістю рухів, лаконічністю диригентського жесту. У процесі інтерпретації найвідоміших шедеврів Й.С. Баха диригент К. Брьодель на практиці розкрив чи не найвагоміший критерій диригентського високопрофесійного мистецтва: „Диригують не руками, а за допомогою рук”.

Новою формою концертно-просвітницької діяльності для численних слухачів постав концерт-лекція К. Брьоделя, яка відбулась у концерт-холі академії ім. М. Глінки 13 листопада. Сягаючи первородних глибин інтерпретації творів Й.С. Баха диригент роз'яснював змістовно-ключові фрагменти Меси h-moll та Кантати № 21, які ілюструвались студентськими хором, симфонічним оркестром та солістами. Вечір наступного дня означив кульмінацію марафону Бахівської академії – концертне виконання шедеврів генія музичного бароко. 15 листопада дана програма прозвучала у Дніпродзержин-

ському музичному коледжі, а 16 листопада – у Криворізькому музичному коледжі.

Пріємно відзначити, що кожний концерт розпочинався з музикознавчого пояснення, стосовно програми виступу. Ця надзвичайно складна початкова місія вербального сприйняття бахівських шедеврів була покладена на викладача академії ім. М. Глінки кандидата мистецтвознавства, доцента Ігоря Приходька, який з винятковою доступністю подавав численним слухачам історичні та інтерпретаційні питання вершинних творів духовного значення.

На кожному концерті творче взаємозбагачення відкритих сердець здійснювалось не лише у колі слухачів, виконавців на сцені (вокалісти, інструменталісти), але й безпосередньо на диригентському помості. Мистецтво думки, позначене творчою увагою маестро Крістіфріда Брьоделя знаходило відчутний оклик у миттєвому резонансі його послідовниці – молодого талановитого диригента Юлії Іванової. Виступи у концертах поряд з видатним диригентом ствердили одностайність принципів її художньо-образного мислення та специфіки його інтонаційно-звукового втілення. Утвердження синтетичної природи диригентського свідомо-уявного акту творення, яке формувалося протягом двох тижнів

Крістіан Пакмор (труба)

Кристоф Гербет (гобой, дерев'яні духові інструменти), Крістіан Пакмор (труба, мідні духові інструменти), Рафаель Альперман (клавесин) та Вольфганг Церер (орган).

У максимально короткий термін, лише один тиждень, німецькі фахівці ставили за мету досягнення концертного виконання чи не найскладніших творів Й.С. Баха – Меси h-moll - Kyrie eleison (Господи, помилуй), Gloria in excelsis Deo (Слава в Вишніх Богу), а також Кантати № 21 „Множилась скорбота у серці моєму”. Ціль виправдовували ретельно організовані заняття зі студентами, що включали як індивідуальні зустрічі, так і ансамблеві та оркестрові репетиції. Початок спільного творчого процесу розпочинався о десятій годині ранку і завершувався приблизно біля дев'ятої години вечора. Кропітка праця менеджера, досвідченого організатора численних Бахівських академій Дітера Бернхарта зумовила злагоджену, одночасну роботу німецьких спеціалістів на кафедрах Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки.

Яскравою своєрідністю та певною нестандартністю позначалась викладацька робота кожного з педагогів Бахівської академії. Так, гобоїст Кристоф Гербет окрім технологічних питань духового виконавства, у перші дні занять приділяв вагому увагу якості

У центрі Рафаель Альперман (клавесин), Ульріке Тітце (скрипка), Віктор Кузіков (скрипка)

Кристоф Гербет (гобой)

VI Бахівської академії, безумовно, ще не раз розквітне плодами творчості протягом усього подальшого мистецького життя диригентів обох поколінь, численних студентів та їх викладачів.

На окрему увагу заслуговує діяльність у рамках Бахівської академії органіста Вольфганга Церера. Його заняття зі студентами відбувались переважно у Дніпропетровському Будинку органної та камерної музики, в якому 17 листопада музикант подарував слухачам сольний концерт з творів Й.С. Баха.

Збагачення свідомості студентів з питань інтерпретації музики Й.С. Баха, з широкого кола технологічно-виконавських питань, із самостійної організації власного навчального процесу, а також фінальний органний акорд свята, який, підкреслимо, прозвучав на одному з найкращих органів в Україні, символічно означив надію на продовження марафону Бахівської академії вже у масштабі майбутнього Всеукраїнського проекту.

В.В. Громченко,
кандидат мистецтвознавства,
доцент, проректор з наукової роботи

МІЖНАРОДНА КУЛЬТУРНА МІСІЯ

VI БАХІВСЬКА АКАДЕМІЯ У ДНІПРІ

„В каждой музыке Бах, в каждом из нас Бог”
І. Бродський

Що потрібно сучасній людині? Які духовні орієнтири тримають її серед хаотичної, підчас жорстокої та байдужої сучасності? Чому саме сьогодні так жадібно шукаємо ми взірців моральної чистоти, віри та глибини почуттів?.. Велике щастя, що посеред нас *музика*. Вона здатна піднятися над буденністю, недосконалістю, над найпалкішими суперечками, і навіть війнами, вона зберігає в нас людяність, закликає жити у гармонії з оточуючим світом і з самим собою. Особливо це стосується творчості великого німецького композитора епохи бароко Й. С. Баха, яка сконцентрована у собі головні естетико-філософські, моральні та релігійні питання людства.

У ХХІ сторіччі музика Й. С. Баха є вкрай актуальною та необхідною, бо сучасна людина як ніколи потребує духовного притулку та захисту. Ця вічна музика лікує душу, втішає і вселяє надію. Великий німецький геній потрібен нам сьогодні як повітря: і самим музикантам – від малого до великого, і слухачам, які знаходять в його творах духовну опору та отримують шанс змінити себе і світ навколо...

Великою подією для міста Дніпра стала VI Міжнародна Бахівська академія, яка проходила у стінах Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки з 8 по 17 листопада 2016 року. Організаторами цього визначного проекту виступили Нове Бахівське товариство з м. Лейпцигу (Німеччина)

Диригенти Крістфрід Брьодель та Юлія Іванова з хористами

Bekümmernis” („Множилась скорбота у серці моєму”) та двома розділами з Меси h-moll BWV 232 – „Купіє” („Господи, помилуй”) та „Gloria” („Слава в вишніх Богу”). Завдяки німецьким викладачам, за період тижневої роботи молодим українським виконавцям вдалося максимально наблизитися до розуміння нескінченної глибини, мудрості та вічності цієї музики.

Серед професорів цього річної Бахівської академії – хоровий диригент, художній керівник проекту Крістфрід Брьодель, викладачі академічного співу Гертруд Гюнтер та Іоханнес Шмідт, спеціалісти Ульріке Тітце (скрипка, струнно-смичкові інструменти), Кристоф Гербет (гобой, дерев’яні духові інструменти), Крістіан Пакмор (труба, мідні духові інструменти), Рафаель Альперман (клавесин), Вольфганг Церер (орган) та менеджер проекту Дітер Бернхардт.

Роботу по підготовці студентів до Бахівської академії здійснили викладачі Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки: професор Ігор Приходько (музикознавець), кандидат мистецтвознавства Юлія Іванова (хормейстер), заслужена артистка України Надія Юрійчук (орган), заслужений артист України Віктор Кузиков (струнні інструменти), завідувачий кафедрою „Оркестрові духові та ударні інструменти” Ігор Грузін (духові інструменти).

Організація занять з німецькими професорами передбачала щоденну кропітку роботу з де

та ідейний натхненник Бахівської академії – став для студентської молоді справжнім взірцем відданості своїй справі, служіння високому мистецтву та Богові. Головною концепцією його щоденної роботи з хором та оркестром було повне занурення у духовний зміст Високої меси та Кантати № 21. Особлива увага приділялася драматургії, архітектоніці окремих частин твору та його цілісності, підкреслювалася залежність усіх засобів музичної виразності від духовного тексту (Ординарія – у Месі h-moll; псалмів, Відвертостей Іоанна Богослова та текстів Саломо Франка – у Кантаті №21). Вся повнота почуттів – від глибоких страждань, болі та скорботи до смиренності, радості та урочистого тріумфування – знаходила вираження у мануальній техніці Крістфріда Брьоделя. На своїх майстер-класах з диригування маестро намагався максимально розкрити молодих диригентів, змушував їх прислухатися до самих себе, до музики у своєму серці.

У музиці Й.С. Баха відчувається не тільки бездоганна чистота гармонії, але і природний зв’язок та плавність мелодичної лінії

кожного окремого голосу. Навчити виконавців слухати себе у діалозі з іншими голосами – було основною метою диригента. Часто на репетиціях він припиняв диригувати і виконавці мали продовжувати музикувати самостійно, максимально прислухаючись один до одного та намагаючись рівноважити динамічний, метро-ритмічний та художній ансамбль.

У результаті тижневих занять з німецькими професорами студентський оркестр та хор Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки піднявся на справжній європейський рівень звучання: прозоре та ясне голосоведіння, технічні темпи, виразні багатшарові фуговані побудови, відповідні барочні артикуляційні та штрихові рішення, точність метро-ритмічної пульсації, усвідомлений філософсько-релігійний контекст творів. Молоді солісти з Дніпра, Харкова та Одеси – Ващенко Олександр, Крилов Артем, Кулікова Поліна, Расторгуєва Анастасія, Соловйова Наталія, Субот Юрій, Шевчук Анастасія, Якимець Олександр, Юган Ганна, Самойлен-

Іоханнес Шмідт (вокал) та Марія Гаркуша (фортепіано) під час занять

та Генеральне консульство Німеччини в м. Донецьку з офісом у м. Дніпрі. Важко переоцінити значення цієї події для молодих українських музикантів, адже вони отримали шанс працювати з безпосередніми носіями вікових німецьких виконавських традицій, зануритися у всесвіт барочної символіки та невимірної глибини образів бахівської музики.

У центрі уваги цього річ постала робота над справжніми шедеврами композитора – Кантатою BWV 21 „Ich hatte viel

Крістіан Пакмор (труба) зі студентами

Гертруд Гюнтер та Іоханнес Шмідт (вокал)

ко Світлана – також отримали неоціненний досвід в роботі над вокальними партіями німецького генія.

Підсумком VI Бахівської академії стали концерти у Дніпрі та інших містах:

- 13 листопада – Концерт-лекція «Відкрити серця» (м. Дніпро);
- 14 листопада – Прем’єра на сцені Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки (м. Дніпро);
- 15 листопада – Концерт на сцені Кам’янського обласного музичного училища (м. Кам’янське);
- 16 листопада – Концерт на сцені Криворізького обласного музичного коледжу (м. Кривий Ріг);
- 17 листопада – Концерт Вольфганга Церера у Будинку органної та камерної музики (м. Дніпро).

VI Міжнародна Бахівська академія ще раз продемонструвала, що безсмертна музика композитора продовжує жити, хвилювати душі і серця. Сьогодні про німецького генія кажуть, що він неначе верхівка гори – для подорожніх, що від неї віддаляються вона постає все більш грандіозною та величною. І це дійсно так. Велике щастя – коли заходиш до музичної академії, а з усіх куточків чотириповерхової будівлі лунають творіння Баха! І всі знаходяться у невимовному захопленому стані, у якомусь дивовижному творчому єднанні! Сподіваємося, що імпульс, закладений Шостою Бахівською академією дасть міцний поштовх усім виконавцям та слухачам до подальшого творчого та духовного росту!

ІО.Ю. Іванова,
кандидат мистецтвознавства,
викладач спеціалізації „Хорове диригування”

К О Н Ц Е Р Т

МУЗЫКА – ГЛАВНЫЙ ТЕРАПЕВТ
ВО ВСЕ ВРЕМЕНА

И действительно, прослушивание бессмертной музыки оказывает невероятно благотворное воздействие на организм человека, на всё его существо. Мы могли в этом в очередной раз убедиться, побывав на концерте немецкой фортепианной музыки.

Уютным сентябрьским вечером Днепропетровская академия музыки им. М. Глинки распахнула свои объятия для всех ценителей фортепианной классики. Все, кто пришёл на концерт, имели возможность услышать гениальнейшие творения немецкого музыкального романтизма. На сцене вёл непрерывный диалог с музыкой интересный пианист, наш земляк, лауреат международных конкурсов, стипендиат общества им. Ф. Шопена – Глеб Адлуцкий.

Во время концерта царил особая творческая атмосфера поиска истины, поиска ответов на постоянно возникающие вопросы о жизни, о любви, о страданиях, разочарованиях и вновь брезжащих надеждах. В программу концерта были включены высочайшие образцы немецкого романтизма. „Детские сцены” op. 15 Роберта Шумана, одно из самых недетских произведений молодого тогда, но уже вполне зрелого мастера. Очень глубокий цикл пьес, раскрывающий бесконечно таинственный мир души человека, и всё то самое чудесное и непостижимое, что зарождается в человеке ещё в детстве, в чистой душе ребёнка. Каждая пьеса цикла – это, подаренный нам автором, бриллиант, который отвечает всякий раз новой гранью.

Фантазия C-dur op. 17 Роберта Шумана – самое личное произведение, относящееся к тому периоду творчества автора, когда отец Клары Вик запретил видаться влюблённым, и запретил Кларе и Роберту жениться. Все свои переживания автор воплотил в потрясающе страстном, пафосном, масштабном произведении – Фантазии C-dur.

Піаніст Глеб Адлуцький

В завершении концерта Глеб Адлуцкий исполнил последнюю сонату Франца Шуберта B-dur. Финальная версия сонаты была завершена 26 сентября 1828 года, незадолго до смерти композитора. Прошло почти 200 лет, а четырёхчастная поэма жизни и поиска смысла в ней, удивительно современно прозвучала и погрузила нас в глубокие размышления о важнейших жизненных вопросах.

Любая хорошая музыка – это музыка для интерпретатора. И концерт Глеба Адлуцкого пополнил богатейшую коллекцию интерпретаций гениальных творений великих композиторов. На бис замечательный пианист исполнил музыкальный момент Ф. Шуберта № 3 f-moll.

Пожелаем молодому одарённому музыканту Глебу Адлуцкому творческого вдохновения и новых достижений, а всем слушателям новых интересных встреч с Музыкой, для оздоровления души!

Ю.В. Житная,
преподаватель предметно-цикловой комиссии „Фортепиано”

МУЗЫКА ЄДНАННЯ

ДУЕТ ДВУХ СЕСТЁР

17 октября 2016 года в рамках масштабного творческого проекта „Недель культуры Германии в Украине” на сцене большого зала Днепропетровской академии музыки им. М. Глинки состоялся концерт Ольги и Наталии Пасечник, выступивших с разнообразной программой вокальных миниатюр. Были представлены произведения В.А. Моцарта, Ф. Шуберта, Ф. Мендельсона, украинская музыка в лице Н. Лысенко, В. Косенко, народных песен, вокального цикла К. Шимановского. Драматургия концертной программы, абсолютное соответствие исполнительских приемов и понимания авторского стиля выразительно отличали этот блестящий ансамбль.

Ольга Пасічник (сопрано) і Наталя Пасічник (фортепіано)

Особенно поразила слушателей яркая и точная трактовка песен Ф. Мендельсона, насыщенная разноплановыми нюансами, раскрытием мелодического богатства композитора. Достаточно редко исполняемый цикл выдающего польского композитора Кароля Шимановского прозвучал во всей своей оригинальности и национальной самобытности мелодики. Слушатели тепло и отзывчиво приветствовали гостей, неоднократно вызывая их на „бис”.

На следующий день Ольга Пасечник провела мастер-класс со студентами академии А. Шевчук, Т. Любич, А. Мищенко, Н. Миколайчук и другими молодыми вокалистами. Певца обращала внимание на орфоэпические нормы языка, на возможности решения технических вокальных проблем для каждого студента, на культуру звуковедения, на работу с концертмейстером. Слушатели увлеченно следили за тем, как изменяется понимание и слышание студентом исполняемой им музыки.

Без всякого сомнения, концерты и мастер-классы такого высокого уровня демонстрируют то, что многопрофильность и эрудиция певца, его умение трудиться и учиться – высокие профессионально-исполнительские качества европейского музыканта-вокалиста.

О.В. Гопка,
заведующая кафедрой „Академический вокал”

ШКОЛА АНАЛІЗУ МУЗИЧНИХ ТВОРІВ

Чи потрібно говорити про музику? Це питання, над яким замислювалися багато музикантів. Але попри всі суперечки, ми все одно продовжуємо розмовляти про неї та навіть досягаємо в цій нелегкій справі певних успіхів – особливо завдяки науковим конференціям, які дозволяють розповідати про музику на високому професійному рівні.

Викладачі та студенти Дніпропетровській академії музики ім. М. Глінки ще раз переконались в цьому 22-23 листопада, коли у рамках міжнародного фестивалю „Музика без меж” відбулась „Школа аналізу музичних творів”. Слово „школа” у назві цього проекту підкреслює цікавий формат проведення конференції, а саме, вільне спілкування музикознавців-професіоналів з аудиторією, дружню атмосферу, велику кількість прикладів „живої” музики, які зрозумілі кожному слухачеві.

У ці два дні перед багаточисленною аудиторією виступили з докладами п'ять музикознавців. Кожний з них по своєму цікаво виклав власні думки та захопив слухачів проблематикою свого доповіді. Ігор Приходько звернувся до музики американського композитора Філіпа Гласса, та підкреслив стильові особливості його творів. Олексій Войтенко дав змогу поринути у світ власних композиторських думок та техніки композиції на прикладі „самоаналізу” твору „Можливість острова”. Віталій Вишинський доповнив розповідь ще одним твором О. Войтенка – „Tempus fugit”, роблячи наголос на композиційній стратегії у зв'язку з історією створення цього опусу.

Композитор Олексій Войтенко

Закінченням першого дня, насиченого інформацією, був концерт камерної музики. В ньому брали участь лауреати міжнародних конкурсів Максим Грінченко (скрипка), Артем Полуденний (віолончель), Юрій Неміровський (кларнет) та навіть один з лекторів – Ігор Приходько (фортепіано). Програма концерту охопила дует віденського класика Йозефа Гайдна для скрипки та віолончелі, тріо „останнього романтика” Йоганеса Брамса для фортепіано, кларнета та віолончелі, сюїту з відомих творів Арво Пярта „Для Аліні” та „Дзеркало у дзеркалі”.

Другий день конференції відкрила Лариса Гонтова, яка зрозуміло показала можливості структурного аналізу на прикладі твору Софії Губайдуліної „Offertorium”. Заключна доповідь Ірини Тукової поставила питання про візуальний аналіз музики за допомогою сонограм. Доповідь кожного з учасників давала можливість слухачам не просто познайомитись із новими творами та принципами аналізу, але також народжувала в них цікаві думки, які були висловлені викладачами та студентами під час круглого столу.

Особливу подяку потрібно виказати організаторам конференції та, безумовно, ректору Дніпропетровській академії музики ім. М. Глінки Юрію Новікову – зокрема, за віру в те що про музику можна плідно розмовляти.

Олексій Хозяїнов,
студент II курсу спеціалізації „Музикознавство”

ФЕСТИВАЛЬ «МУЗИКА БЕЗ МЕЖ»

ВЫДАЮЩИЕСЯ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ШКОЛЫ М.Б. ЛИБЕРМАНА

Не существует наибольшей награды и оценки педагогического труда как признание деятельности учителя в значении школы, построенной на стереотипности черт исполнительского мастерства, методик преподавания и, безусловно, широкой географии его последователей. Именно такой школой, в наиболее обширном её значении, предстаёт педагогическое искусство выдающегося учителя, скрипача М.Б. Либермана.

Среди гостей фестиваля „Музыка без границ”, который проходил с 14 по 19 декабря 2016 года в Днепропетровской академии музыки им. М. Глинки, искусство игры на скрипке представляли три известных скрипача, по праву принадлежащих к лучшим воспитанникам школы М.Б. Либермана – профессор Московской государственной консерватории им. П.И. Чайковского, Заслуженный артист Российской Федерации Александр Тростянский (Россия); первый концертмейстер симфонического оркестра Баварского радио Антон Бараховский (Германия) и Народный артист Украины, профессор Национальной музыкальной академии Украины им. П.И. Чайковского Анатолий Баженов (Украина).

За довольно короткое время приглашённые гости не только порадовали слушателей выступая в концертах, но и провели мастер-классы для студентов академии. Не перестаёшь удивляться, как с помощью нескольких лаконичных советов и

иллюстраций на инструменте, которыми в совершенстве владеют мастера, у студентов буквально за считанные минуты совершенствуется концепция произведения, фразировка и смысловая наполненность. Каждый мастер-класс отличался эмоциональным содержанием, с которого студенты почерпнули бесценный музыкальный багаж опытных музыкантов.

14 декабря в концерт-холле Днепропетровской академии музыки им. М. Глинки состоялся концерт А. Бараховского с

симфоническим оркестром „Festival”. В исполнении мастера прозвучал концерт Й. Брамса для скрипки с оркестром. Тончайшее пианиссимо, которым в совершенстве владеет А. Бараховский, открыло новые горизонты нюансировки, позволяя оценить великолепное владение инструментом и его разнообразием тембра. Во время исполнения каденции слушатели имели возможность насладиться поистине идеальной трактовкой и глубоким художественным содержанием произведения.

На следующий день состоялся совместный концерт А. Бараховского и А.Тростянского „Duo violino”. В программе прозвучали произведения Й.С.Баха, А. Вивальди, П. Хиндемита, С. Прокофьева и др. С первых тактов слушатели погрузились в мир музыкальной изобразительности, тончайшей динамики и буквально „речевых” интонаций. От самого начала концерта и до последней ноты почитатели академического музыкального искусства были свидетелями диалога, где нет первого или второго голоса, а лишь представлена гармоничная беседа двух равнозначных голосов, увлекающих слушателя ходом своих мыслей.

Исполнение этих двух солистов на одной сцене надолго останется в памяти зрителей, как уникальный пример сплетения двух гениальных мастеров своего дела, в порыве стремления к совершенству.

Маргарита Емец,
преподаватель кафедры
„Оркестровые инструменты”

Скрипачи Александр Тростянский и Антон Бараховский

ВЕЧЕР ТВОРЧЕСТВА МУСЛИМА МАГОМАЕВА

Роман Виктюк назвал его последним Орфеем на земле... 21 октября 2016 года при содействии Международного фонда развития Азербайджанской культуры в Украине, в концерт-холле Днепропетровской академии музыки им. М. Глинки состоялся концерт, посвящённый творчеству Народного артиста СССР Муслима Магомаева.

Педагоги и студенты специализаций академического и эстрадного вокала с большим интересом отнеслись к подготовке этого праздника музыки. Ведь удивительный по красоте баритон этого полистилистического певца звучал и в сложнейших классических оперных партиях, и в первых советских рок-н-роллах, и в завораживающих своей поэтичностью эстрадных песнях.

Простор в выборе программы для этого концерта был поистине необозрим. Было решено представить в концерте два блока музыкальных произведений. Академическое отделение концерта открыл Юрий Суббот, исполнив песню А. Пахмутовой „Мелодия”. Арии из опер В.А. Моцарта „Свадьба Фигаро” и „Дон Жуан” подарили многочисленным слушателям студенты Сергей Лоза и Евгений Злотницкий. В исполнении Тимура Кулиева невероятно чувственно прозвучала композиция на итальянском языке „Мне не забыть”. Роман Супряга вдохновенно спел произведение Таллы Ферри „Страсть”. Очаровательная Екатерина Яблокова искусно раскрыла содержание песни, автором которой является М. Магомаев – „Весенний край – Азербайджан”. Когда Евгений Злотницкий запел лирическую песню А. Бабаджаняна „Не спеши”, сердца слушателей на мгновение замерли и затрепетали невыразимой и так сладко непостижимой женственностью. Завершал академический блок концерта дуэт Е. Злотницкого и Е. Яблоковой с произведением В. Кьяра „Болеро”.

В эстрадном отделении концерта на сцену вышел Биг Бенд академии, под управлением художественного руководителя и дирижёра Юрия Паламарчука. Все последующие композиции сопровождалась мощной оркестровой поддержкой. Ольга Жукова исполнила на рояле в сопровождении оркестра „Ноктюрн” А. Бабаджаняна. Это произведение по праву считается гимном любви. Мария Дуленко и Владислав Таранцов представили слушателям композицию Е. Доги „Мне приснился шум дождя”. Настоящий подарок всем женщинам в этот вечер сделал Вадим Кочетков, вдохновенно исполнив песни „Благодарю тебя” А. Бабаджаняна и „Три года ты мне снилась” Н. Богословского.

И вот на сцене ведущий педагог эстрадно-джазового вокала Юлия Писаренко. В дуэте с В. Кочетковым звучала

композиция, в своём роде визитная карточка Муслима Магомаева „Синяя вечность”. Голоса исполнителей, переплетаясь и разливаясь гранями тембрового коллажа заполнили зал. Казалось, что траектория концерта достигла своего апогея в эмоциональной и образно-драматургической кульминации. Но, финал – был ещё впереди!

Арно Бабаджанян – „Верни мне музыку”. Это замечательное произведение в исполнении Ольги Ищенко и вокального ансамбля под управлением Юлии Писаренко увенчало концерт, ярко завершая праздничный вечер.

Студентки Е. Яблокова и М. Дуленко были награждены сертификатами на получение стипендии от Международного фонда развития азербайджанской культуры в Украине им. М. Магомаева „ФРАК”.

Особые слова благодарности хочется выразить творческим организаторам концерта, а именно О. Гопке, Ю. Писаренко, Ю. Паламарчуку, а также концертмейстерам Е. Павлухиной, М. Гаркуше, О. Жуковой; студентам, их педагогам, и, конечно же, нашим дорогим слушателям.

О.Н. Жукова,
преподаватель ПЦК „Специализированное фортепиано”

Екатерина Яблокова на вручении сертификата стипендии

АКТУАЛЬНО

К ВОПРОСУ НЕМЕЦКОЙ ВОКАЛЬНОЙ ПЕДАГОГИКИ

Главной особенностью вокальной установки является естественное, мягкое и спокойное звукоизвлечение, приближённое к инструментальному (имеется ввиду звучание скрипки). Поскольку Й.С. Бах был виртуозным

Участники VI Баховской академии

скрипачом, вокальная партия произведений гениального композитора наполнена разнообразными техническими скрипичными приёмами. Преподаватели из Германии старались раскрепостить студентов и физически (звукоизвлечение) и эмоционально. Для этого у них имеется целый арсенал приёмов, сравнений. Большое внимание уделяется высокой певческой позиции, близкому звучанию, активной работе дыхания без перенапряжения мышц, уточнению немецкого произношения.

Все студенты, работая с преподавателями Баховской академии испытывали эмоциональный подъём. Йоханнесу Шмидту и Гертруд Гюнтер удалось раскрепостить молодых вокалистов и на их разном техническом уровне добиться желаемого результата.

Хочется отметить очень понятные объяснения как правильно на опоре брать звук. Преподаватели логически, исходя из содержания, выстраивают образную линию, и соединяя с техникой, выводят на профессиональный исполнительский уровень наших студентов. Чётко диагностируют проблемы звукообразования и предлагают направления их решения для дальнейшего более профессионального исполнения произведений.

VI Баховская академия – праздник музыки, взаимообогащения и познания нового.

О.Э. Школа,
преподаватель специализации „Академический вокал”

МУЗИКА БЕЗ МЕЖ

ДНІПРО БРАС ФЕСТ

С 15 по 19 грудня 2016 року в Дніпропетровській академії музики відбулась подія, яка символізує початок нового формату концертно-фестивального руху не лише для міста Дніпра, але й для усього центрального регіону України. Означення нової формації віддзеркалила, як і годиться, назва заходу – Дніпро Брас Фест. Спеціалізований вектор академічної інстру-

Ален Трудель (тромбон)

Люка Бенуччі (валторна)

Композитор Ейотт Шнайдер

ментальної музики, у представленні лише мідних духових (труба, валторна, тромбон), максимально зосередив увагу численних поціновувачів та безпосередніх представників царини духового професійного музично-виконавського мистецтва.

Зірковий склад учасників даного марафону, представлений професором Вищої школи мистецтв у Бремені Отто Заутером (труба, Німеччина), солістом Флорентійської опери Люка Бенуччі (валторна, Італія), керівником факультету оркестрової майстерності Західного університету в Канаді Аленом Труделем (тромбон), заслуженим артистом України Андрієм Ільківцем (труба, Україна), безумовно, привернув увагу багатьох студентів, викладачів мистецьких навчальних закладів з міст Кривого Рогу, Кам'янського, Запоріжжя, Рівного. Завдяки зусиллям представників Генерального консульства Федеративної Республіки Німеччини, як установи-співорганізатора фестивалю, до академії музики ім. М. Глінки також завітали менеджер з культурних програм міжнародної гільдії трубачів професіоналів Сабіна Кірдорф (Німеччина), відомий телевізійний продюсер і директори численних програм та документалістики німецького національного телебачення Йоахім Якель, а також голова асоціації композиторів Німеччини Ейотт Шнайдер.

Фестиваль розпочався з надзвичайно активної та доволі масованої низки майстер-класів, які відбувались два дні поспіль, протягом 15 та 16 грудня. Відкритті заняття проводились не лише музикантами інструменталістами, але й іноземними представниками мистецько-гуманітарної сфери. Зокрема, висвітлювались наступні тематичні напрями: „Сучасний культурологічний менеджмент” (С. Кірдорф), „Загальні тенденції режисури сучасного мистецтва” (Й. Якель), „Сучасний творчий доробок та новітні композиційні техніки представників Німецької композиторської школи” (Е. Шнайдер).

У наступні три дні, а саме 17, 18 та 19 грудня, програма фестивалю суттєво розширилась. Денні оркестрові репетиції та вечірні концерти плідно доповнили перманентний ряд майстер-класів, у яких кількість учасників з активною динамікою збільшувалась щодня. Перший концерт здійснився в ареолі музичних символів бароко. Незмінна активність внутрішньої метро-ритмічної пульсації, протиставлення світла і тіні, контрастні побудови відлуння у партії труби-п'ікколо та в оркестрі стверджували величність руху як змістовно-формуючого знаку музичного бароко. Професійну досконалість трубача Отто Заутера у виконанні концерту для труби з оркестром Й. Мольтера складно переоцінити. Про таких виконавців зазвичай кажуть: „Народився з інструментом в руках”. Супровід солісту, представлений

камерним оркестром академії музики ім. М. Глінки був тембрально доповнений майстерністю яскраво вираженого аутентичного стилю київської класесиністки, викладача Наталії Фоменко.

Концерт духового оркестру під орудою Ігоря Грузіна постав центральною кульмінацією фестивального марафону в стінах Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки. Вечір 18 грудня означила духовна академічна музика сучасних вітчизняних та зарубіжних композиторів. Національний колорит творчості й композиторська обдарованість Л. Колобуда виразно розкрилась у „Карпатській рапсодії”. Оспівування української природи, яке плекає найяскравіші барви, форми й пахощі світосприйняття означилось в яскравій тембровій зображальності (флейта пікало, бас кларнет), у превалюванні поступово наростаючого типу динаміки, у використанні репетитивної техніки в різних групах оркестру тощо.

Виступ тромбоніста Алена Труделя красномовно підкреслив сучасні тенденції розвитку духової академічної музики. Концерт для тромбона з духовим оркестром скандинавського композитора Лауді Грандаля, безумовно, завдяки майстерності соліста й оркестрантів, максимально розкривав природність виразових можливостей тромбона, а саме наспівність, оксамитовий тембр, широкий діапазон, артикуляційну гнучкість тощо. Специфічні можливості виразової палітри саксофонів були розкриті у композиції Томаса Досса „Spotlights”, яку натхненно виконав квартет саксофоністів у складі А. Прохоренко, В. Кібець, В. Печеного, В. Гаврильченка. Також у виконанні духового оркестру прозвучали оригінальні композиції Дж. Свірінгера, Р. Форда, Дж. Маккея, С. Хатзо.

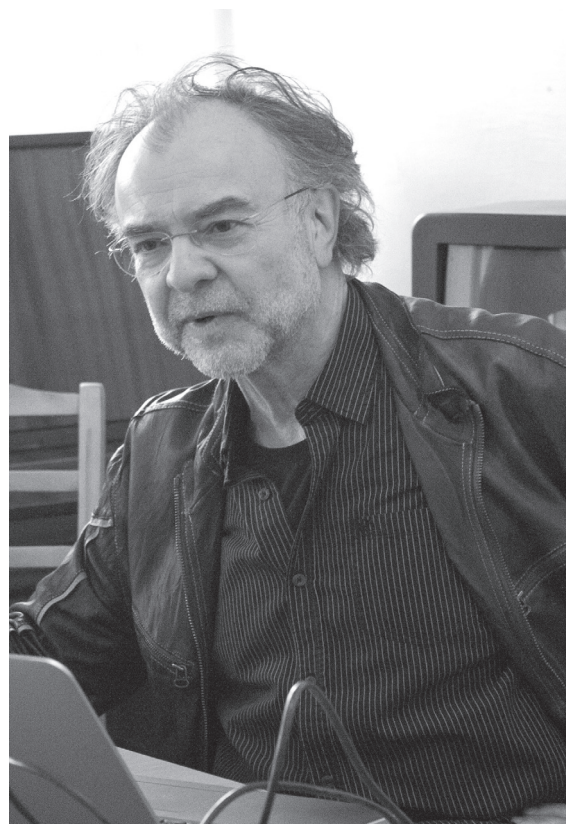
Завершував фестивальний марафон концерт у Дніпропетровській філармонії ім. Л.Б. Когана. У супроводі академічного симфонічного оркестру Андрій Ільків виконав концерт для труби А. Арутюняна. Шедевр сольної валторнової музики XX століття – концерт Р. Глієра для валторни з оркестром прозвучав у виконанні Люка Бенуччі. А завершив заключний концерт, як і власне увесь фестивальний марафон, прем'єрний в Україні концерт для труби з оркестром „Ikarus”, сучасного німецького композитора Е. Шнайдера у представленні всесвітньо відомим трубачем Отто Заутером.

Отже, завершуючи концертний, фестивальний рух 2016 року творчий марафон виконавців на мідних духових інструментах успішно означив новий вектор проведення творчих заходів у академії ім. М. Глінки, а саме створення спеціалізованих, масштабних творчих акцій націлених на відповідний академічний інструментарій.

В.В. Громченко,
кандидат
мистецтвознавства,
доцент,
проректор
з наукової роботи

Отто Заутер (труба)

Режисер Йоахім Якель

Культуролог Сабіна Кірдорф

К О Н Ф Е Р Е Н Ц І Я

ПРОТИДІЮЧИ
КОНВЕЄРУ НАУКИ

Посеред масштабних концертно-творчих звершень в Дніпропетровській академії музики ім. М. Глінки, якими виразно позначився перший семестр 2016–2017 навчального року, сфера наукової діяльності постала в яскравій самобутності та у певній мірі прогресивності. Десята міжвузівська науково-творча конференція „Художнє відкриття та авторський стиль” (1–2 грудня 2016 р.), яка була присвячена пам’яті викладача, композитора, поета В.І. Скуратовського, не лише підводила десятирічний підсумок студентського наукового руху в академії, але й на практиці визначала стратегію його майбутнього еволюціонування.

Чотирнадцять заявлених у буклеті доповідей, означились у тринадцяти виступах студентів, представників не лише Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки, але й Національної музичної академії України ім. П.І. Чайковського та Одеської національної музичної академії ім. А.В. Нежданової.

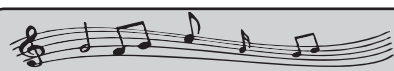
Відкрив науковий захід виступ хору академії музики ім. М. Глінки (диригент Ю.Ю. Іванова), виконавши поетично-проникливу „Колискову” з циклу „П’ять струн України” на вірші Л. Українки В.І. Скуратовського. Спогадами про цю унікальну людину, багатогранну в його безупинному творчому процесі означилась доповідь студента IV курсу музичного коледжу Коваленка Романа (керівник Л.В. Гонтова). Авторський стиль Людовіка Ейнауді цікавив студентку III курсу музичного коледжу Гаращенко Анастасію (керівник М.І. Варакута). Студентка I курсу музичного факультету Хотюн Альона досліджувала питання синтезу мистецтв на прикладі жанру інструментального театру (керівник Т.М. Семеряга). Про можливості неавторського матеріалу в фугах Антоніна Рейхи доповідав Хозяїнов Олексій (керівник Л.В. Гонтова). На прикладі твору О. Козаренка „Страсті Господа Бога нашого Ісуса Христа” виявлялась своєрідність жанру пасонів студенткою IV курсу музичного факультету Савонюк Ганною (керівник С.А. Щітова).

Виступи гостей конференції у денному засіданні завзято відкрила здобувач кафедри „Історія музики та музичної етнографії” Одеської національної музичної академії ім. А.В. Нежданової Стрильчук Олена, з дослідженням проблем часу в опері О. Мессіана „Святий Франциск Ассізький” (керівник О.І. Самойленко). Вектори життєтворчості Олександра Зілоті нахненно розкрила Куліш Марія (керівник В.Я. Редя), студентка I курсу магістратури Національної музичної академії України ім. П.І. Чайковського (м. Київ). Мова і музика як інтеграція знакових систем постала у центрі уваги аспірантки Одеської національної музичної академії ім. А.В. Нежданової Ібрагімової Зейнеп (керівник О.І. Самойленко).

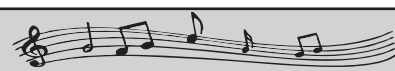
Другий день конференції спрямував науковий диспут у річище академічної музично-виконавської практики, пропонуваної студентами Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки. Уточнення поняття „характер” в опері XIX століття, на прикладі шедевр Дж. Верді „Леді Макбет”, здійснювала студентка IV курсу музичного факультету Яблокова Катерина (керівник Л.В. Гонтова). Феномен особистості Теобальда Бьоме в духовому академічному виконавстві розкривала студентка IV курсу бакалаврату Штефко Каріна (керівник В.В. Громченко). Особливості інтерпретації мандолінних дуєтів епохи класицизму, на прикладі Сонати G-dur для 2-х мандолін Е. Барбелла, висвітлювала студентка IV курсу музичного факультету Євстратенко Богдана (керівник Н.В. Башмакова). Самобутність режисерської майстерності Юрія Чайки в оперній студії Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки постала у доповіді студента I курсу бакалаврату Козулова Олександра (керівник А.А. Тулянцева). Найбільш своєрідна доповідь, позначена розкриттям специфіки репертуару та виконавської практики студентських капел бандуристів, була представлена студенткою V курсу музичного факультету Комишан Юлією (керівник Н.В. Башмакова).

Багато з того, що відзначали на круглому столі (одразу по завершенні доповідей), було віднесено до основних здобутків десятирічного наукового студентського марафону. Безумовно, лунали й побажання з розширення представницького кола спеціалізацій, зокрема, „Фортепіано” та „Струно-смичкові інструменти”, вихованці яких, на жаль, не були представлені в конференції. Промовлялись ідеї щодо переміни конференції-зали на більш ширшу аудиторію. Але ж учасниками круглого столу було підкреслено найголовніше – студентська наукова конференція в Дніпропетровській академії музики ім. М. Глінки ствердилась у відсутності наукової конвеєрності, у дієвому протистоянні сучасному конгломератному принципу ведення наукової діяльності, який, на жаль, все більше промовляє не до наукових здобутків, не до наукової ідейності, а все частіше, – до наукових статків, а саме кількості учасників конференції, географії доповідачів, числа статей у відповідних збірниках тощо.

В.В. Громченко,
кандидат мистецтвознавства, доцент,
проректор з наукової роботи

ВІТАЄМО

ЮВІЛЕЙ АНСАМБЛЮ БАНДУРИСТОК
„ЧАРІВНИЦІ”

Пісенна творчість та віртуозна гра ансамблю бандуристок була і залишається завжди одухотвореною, зігрітою великою любов’ю, а сама назва „Чарівниці” стала вже брендом нашого міста! Саме з 1956 року, з появою на відділі народних інструментів дипломованого спеціаліста з фаху бандури, випускниці Київської консерваторії, Лідії Воріної, розпочинається професійна підготовка студентів-бандуристів, адже до того часу цей інструмент вивчали переважно факультативно. Розвиток професійного бандурного мистецтва на Дніпропетровщині безперечно пов’язаний з іменем заслуженого працівника культури України (1976), відомого в Україні викладача, засновника і протягом 52 років беззмінного керівника ансамблю бандуристів „Чарівниці”, людині, яка присвятила

(з 1985 р. дотепер). З поверненням в ансамбль, С.В. Овчарова активно допомагала Лідії Степанівні – була концертмейстером ансамблю і протягом вже 30 років його співкерівником. Світлана Валентинівна надавала особливе значення становленню професіоналізму ансамблю, була автором численних аранжувань для ансамблю бандуристів, завдяки чому ансамбль „Чарівниці” завжди мав оригінальний й цікавий репертуар. Про це засвідчують численні нагороди, здобуті ансамблем під час творчих випробувань на різноманітних міжнародних та всеукраїнських конкурсах.

Згадаємо вихованців капели, відомих майстрів мистецтв: народних артистів України Миколу Гвоздя та Людмилу Ларікову; заслужених артистів Івана Ковалю, Зінаїду Кри-

Марина Березуцька, Лідія Воріна, Світлана Овчарова

своє життя вихованню бандуристів та розвитку ансамблевого бандурного мистецтва на Дніпропетровщині, Лідії Степанівні Воріної.

Лідія Воріна завжди приділяла значну увагу саме ансамблевому виконавству. Під час навчання вона грала у складі дуєту і капели, а розпочавши викладацьку роботу в музичному училищі, згуртувала студентів у навчальний ансамбль бандуристів. Репетиції проводились в училищі факультативно, а згодом, коли ансамбль набув визнання, здобуваючи схвальні відгуки і нагороди, дисципліну „Ансамбль бандуристів” було включено до навчального плану фахової підготовки студентів відділу народних інструментів.

Коли ансамбль готувався до концертних виступів і розпочинались загальні репетиції, до колективу приєднувались студенти з інших вищих навчальних закладів міста: сільськогосподарського, металургійного, хіміко-технологічного, будівельного, медичного інститутів та ін. Так утворився зведений колектив „Чарівниці”. Вибору такої назви сприяла улюблена пісня дівчат – „Чарівна скрипка” Ігоря Поклада. Ім’я ансамблю придумали гуртом, коли їхали поїздом на один з концертів.

Поступово збагачувався репертуар ансамблю. Окрім «Чарівної скрипки» та українських народних пісень, дівчата майстерно виконували твори українських композиторів: „За-чарована Десна” І. Шамо, „У милого очі сині” Д. Циганкова, „Калинонька” П. Гайдамаки, „При долині куш калини” А. Новікова тощо. Була у репертуарі ансамблю й класика: „Серенада” Ф. Шуберта, „Баркарора” М. Лисенка, „Лебідь” К. Сен-Санса, твори Й.С. Баха, М. Глінки та ін. Незабаром рівень виконавської майстерності бандуристів став задовольняти смаки найвибагливіших слухачів. Не забарилось і визнання: „Чарівниці” запрошували виступити на міських і обласних фестивалях, взяти участь у творчих звітах, у шефських концертах в школах, Будинках культури, на заводах, фабриках і будівництвах, а також у містах і селах Дніпропетровської області. Таким був початок концертної діяльності колективу.

Отримавши вищу освіту в провідних музичних ВНЗ України (Львівська та Київська консерваторії), повернулись в рідне училище учениці Лідії Степанівни, а відтепер колеги: Є.М. Балакірева (з 1981 по 2011 рр.) та С.В. Овчарова

вошей, Юрія Демчука та Марину Молчанову; заслужених працівників культури України Юрія Задою, Світлану Овчарову та інших.

Сьогодні неможливо не згадати і про фестиваль ансамблів бандуристів „Дзвени, бандуро!”, який у 1996 році започаткували Лідія Воріна та Світлана Овчарова. У 2014 р., з нагоди 200-літнього ювілею Т.Г. Шевченка, відбувся вже XI-й фестиваль. За роки існування у фестивалі взяли участь понад 150 колективів з майже усіх областей України, а також українських діаспор.

Джерела творчих досягнень наших бандуристів визначаються тією школою, що склалася й продовжує розвиватися у Дніпропетровській консерваторії ім. М. Глінки. У 2006 році, після закінчення Одеської державної консерваторії ім. А.В. Нежданової розпочинається викладацька практика в Дніпропетровській консерваторії ще однієї колишньої учениці Л.С. Воріної – Марини Сергіївни Березуцької. І вже з 2007 року капелою бандуристок „Чарівниці” керують – заслужений працівник культури України Світлана Валентинівна Овчарова і Марина Сергіївна Березуцька. В останні роки коло викладачів-бандуристів поповнила плеяда молодих і талановитих випускниць Дніпропетровської консерваторії: Г.В. Михалевич (з 2011 р.), Н. В. Хмель (з 2012 р.), О.О. Клименко (з 2015 р.).

Теперішні учасники капели бандуристок „Чарівниці”, студенти та молоді викладачі класу бандури нашої консерваторії, блискуче представляють українське національне мистецтво на престижних сценах України та за її межами. Секрет успіху в тому, що капела „Чарівниці”, як справжня творча лабораторія, виховує яскравих талановитих музикантів, виконавців, що радують публіку своєю майстерністю та артистизмом. Нас єднає не тільки спільна справа, а й висока любов до неперевершеної краси української пісні і красуні-бандури!

С.В. Овчарова,
заслужений працівник культури України,
доцент кафедри „Народні інструменти”

У статті використані матеріали монографії
Тетяни Чернети „Видатні музиканти Дніпропетровщини.
Лідія Воріна”. – Дніпропетровськ: Юрій Сердюк, 2009

„РАСПАХНУТОЕ НЕБО” ВЛАДИМИРА СКУРАТОВСКОГО

Десятая юбилейная конференция была посвящена памяти Владимира Скуратовского – композитора, поэта, мыслителя, настоящего художника и учителя (в высшем значении этого слова).

Он всегда был опорой для студентов, талантливым руководителем, настоящей поддержкой для всех просветительских мероприятий, в том числе и для научно-творческих конференций.

Благодаря Владимиру Ильичу у нас была возможность слушать лекции и мастер-классы Евгения Михайловича Левашева, курс стилевой гармонии Григория Ивановича Лыжова, а концерты и фестивали – чего только стоили вступительные речи Владимира Ильича, каждый раз это было что-то выдающееся и необыкновенное.

Проект „Юная опера”, который развивался и рос годами так же, как и его участники, как и масштаб самих постановок, дал что-то ценное каждому. Мне посчастливилось быть участником „Юной оперы” какое-то время и видеть весь процесс „изнутри”. Ценный опыт давали не только выступления, но и внутренние работы над постановками. Только представьте себе, кроме всех своих дел и забот, преподавательской деятельности, участия в различных мероприятиях, Владимир Ильич успевал работать с хором и солистами на каждой репетиции, творчески перерабатывать либретто и дополнять его, делая заплатки

в нужных местах своим собственным текстом, дописывая музыкальные фрагменты в стиле композитора для того, чтобы заполнить и сгладить стыки. Как много талантливых ребят за всю историю „Юной оперы” смогли по-новому раскрыть себя, поверить в себя, узнать себя с какой-то другой стороны, ведь Владимир Ильич притягивал таких людей как магнит.

Отдельное внимание хочется уделить планете с именем „Дискуссионный клуб”. Мне действительно повезло в том, что мне выпала возможность помогать Владимиру Ильичу как с дискуссионным клубом, так и с другими его творческими идеями. Каждый раз, когда я готовил материалы для очередного вечера, работая со списком с комментариями Скуратовского, в процессе я искал связь между данными персоналиями, музыкой, поэзией, репродукциями картин в материалах для вечера. И чем дольше я это делал, тем больше мне удавалось находить эти связи, улавливать направление, которое Владимир Ильич намеревался задать на очередном мероприятии „Дискуссионного клуба”. Я осмелюсь это сравнить с тем, как философы и ученики во времена Древней Греции встречались для устных дискуссий и обмена мнениями, знаниями. И с каждым „Дискуссионным клубом” Владимиру Ильичу всё лучше удавалось сделать так, чтобы говорили люди, а не лишь он сам, чтобы у всех появлялось желание познавать, обсуждать, общаться. Ему каждый раз удавалось создавать особую атмосферу, где каждому участнику хотелось высказать своё мнение и выслушать другие мнения. А как известно в споре можно найти истину, если рядом есть мудрый руководитель, конечно.

Палитра выразительных средств настоящего художника всегда многогранна и имеет широкий размах, палитра Владимира Скуратовского как раз такая. Владимир Ильич преобразовывал идею, замысел, чувства не только в звуки, но и в строки. Кроме того, он был основателем „Мастерской слова”, где участники сочиняли стихи, прозу, анализировали сочиненное и делились своими находками, обсуждали творчество. Я побывал в „Мастерской слова” всего несколько раз, но именно там я сочинил свои самые удачные стихотворения. Владимир Ильич заряжал всех своей энергией, увереннос-

тью, неподражаемым энтузиазмом. В „Мастерской” он не только давал советы, но и делился своими новыми сочинениями. Пару лет назад в один из самых обычных вечеров мы с Владимиром Ильичом решили – а почему бы не сделать записи его стихотворений? Я принес оборудование и за один единственный сеанс мы записали 49 стихотворений.

Его исполнительская деятельность продолжалась непрерывно, он давал концерты и с коллегами, и с талантливыми студентами. „Музыкальная гостиная” в арт-центре „Квартира” и „Встречи с классикой” в центральной городской библиотеке регулярно дарили слушателям возможность погрузиться в миры и эпохи гениальных композиторов. Кроме этого, с Ольгой Владимировной Скуратовской они создали и вели прекрасную „Детскую филармонию”, где дети могли не просто познакомиться с классической музыкой, но и сами принять участие в её исполнении. С этим проектом так же связан цикл музыкальных сказок о композиторах, в записи которых мне довелось поучаствовать. Аудио-сказки не только дают ребенку представление о музыке автора, но и заставляют воображение, слух и чувство ритма работать, развиваться, ведь маленькому слушателю иногда даже предлагается подыгрывать или подпевать.

Можно точно утверждать, что Владимир Скуратовский был талантливым педагогом. В чём же секрет его метода? Ни в чём. Слово „педагог” он сам не любил и предпочитал заменять его словом „учитель”. Обладая феноменальными знаниями в области всемирной истории, изобразительных искусств, истории музыки, философии, в совершенстве владея всеми музыкальными науками, а ещё обладая сильным характером и добрым сердцем – это и есть метод. Сама личность – это и есть секрет учителя Скуратовского.

А что остаётся нам, его ученикам? Возвращать посаженные им в наши сердца зерна и расти самим под распахнутым небом Владимира Скуратовского.

Роман Коваленко,
студент IV курса специализации „Теория музыки”

МИ – КОЗАЦЬКОГО РОДУ

З нагоди свят Покрови Пресвятої Богородиці, Дня українського козацтва, Дня захисника України з 09 по 14 жовтня 2016 року на славетному острові Хортиця відбулися урочисті заходи в рамках проведення VII Всеукраїнського козацького фестивалю „Покрова на Хортиці” (м. Запоріжжя). На території історико-культурного комплексу „Запорізька Січ” розгорнулося справжнє дійство: літургія в церкві Покрови Пресвятої Богородиці, ярмарок майстрів народного мистецтва, театралізоване відкриття фестивалю у виконанні артистів академічного обласного українського музично-драматичного театру ім. В.Г. Магара, ландшафтні вистави, робота дитячої майстерні, аквагрим, вистава театру ляльок, виступ-реконструкція від „Січових козаків”. Та най очікуваною подією святкування, у фінальний день проведення фестивалю, став концерт на головній сцені Хортиці. У святковій програмі своє мистецтво продемонстрували 24 професійних та аматорських колективи і окремі виконавці з 6 різних областей України.

Серед учасників концерту хочеться відмітити колектив вокально-фольклорного ансамблю акапельного співу Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки „Калита” під керівництвом викладача спеціалізації „Хорове диригування” Тараса Хмилюка. Колектив існує досить недавно, але вже завоював певну сходинку у просторі народного співу. До складу ансамблю входять студенти спеціалізації „Теорія музики” та кафедри „Історія та теорія музики” всіх курсів.

Самобутність колективу полягає в тому, що їх репертуар складаюся суто пісні, зібрані у фольклорних експедиціях, які проводяться в межах Дніпропетровської області. Завдяки злагодженій роботі фольклорного центру академії музики, керівнику експедиційної групи, викладачу кафедри „Історія та теорія музики” А.Я. Любимовій та науковому співробітнику відділу мистецтвознавства і фольклористики Державного наукового центру захисту культурної спадщини від техногенних катастроф (м. Київ), викладачу кафедри „Історія та теорія музики” Пшеничкіній Г.М., репертуар колективу постійно поповнюється новими, професійне розшифрованими піснями нашого регіону. Дуже вдалий виступ ансамблю публіка зустріла гучними оваціями та оплесками. По закінченню виступу колектив „Калита” був нагороджений дипломом за високу майстерність та участь у VII Всеукраїнському козацькому фестивалі „Покрова на Хортиці”.

Від щирого серця хочеться побажати вокально-фольклорному ансамблю та їх керівнику здолання вершин, творчих успіхів та натхнення.

О.Н. Гусіна,
завідувач лабораторії фольклору та етнографії, викладач спеціалізації „Теорія музики”

«МУЗИЧНИЙ ВІСНИК»
Дніпропетровська обласна газета,
засновник і видавець:
Дніпропетровська академія музики ім. М. Глінки
Мова видання: українська і російська

Редактор В.В. Громченко
Коректор Ю.В. Гончаров
Фото С.В. Селезньов
Газета виходить щосеместру.
Адреса редакції: 49044, м. Дніпро,
вул. Ливарна, 10

МУЗИЧНЕ ПРОСВІТНИЦТВО

За підтримки ректора Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки заслуженого діяча мистецтв України Ю.М. Новікова та органів місцевого самоврядування в рамках проекту «Молоді таланти Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки – Молоді Дніпропетровщини», з метою естетичного виховання населення через музичне мистецтво, студенти та викладачі академії побували із яскравими концертними програмами у с. м. т. Петропавлівка, Криничок, Томаківка, а також і віддалених селах цих районів: Божедарівка, Болтишка, Покровка.

Концертні програми „Україна – це ми!” пройшли на високому організаційному та професійному рівні, які були присвячені: „Дню селища Петропавлівки”, „73 – річчю визволення Криничанщини від німецько-фашистських загарбників у другій Світовій війні”, „Дню працівника сільського господарства” та зустрічі зі святом Миколая у с. м. т. Томаківка.

У концертних програмах звучало багато народних українських та сучасних пісень, цікаві джазові вокальні та інструментальні композиції. Особливо творчо віднеслись студенти до підготовки пісень років війни: „Синий платочек”, „Катюша” у виконанні Ольги Романець (студентка 2 курсу музичного коледжу, спеціалізація „Естрадний спів” клас викладача О.Є.Іщенко); „Оногек”, „Жди меня” у виконанні чарівної Жанни Бих (студентка 5 курсу факультету, спеціалізація „Академічний спів”, клас викладача Ю.М. Худієнко), „Случайный вальс” у виконанні Тимура Кулієва (студента 3 курсу, музичного коледжу спеціалізація

„Академічний спів” клас викладача В.Я. Гаркуші); „Ты же выжил солдат”, „Ветераны минувшей войны” у виконанні Олександри Слюсаренко (студентка 4 курсу музичного коледжу, спеціалізація „Естрадний спів” клас викладача В.Є. Кочеткова); „Степом, степом” у виконанні Поліни Безносюк (студентки 3 курсу музичного коледжу, спеціалізація „Естрадний спів” клас викладача В.Є. Кочеткова); „Темная ночь” у виконанні Артема Крилова (викладач О.Е. Школа) та „Смуглянка” у виконанні Сергія Лози (студент 2 курсу факультету, спеціалізація „Академічний спів” клас викладача О.В. Гопки).

За шість навчальних років концертні програми стали творчою лабораторією студентів з підготовки їх до майбутньої професії. Концертні програми були створені художнім керівником, режисером-постановником Н.Ф. Вівташ із залученням студентів: Юлії Куси, Сергія Лози, Анастасії Шевчук, Поліни Безносюк, Тимура Кулієва, Жанни Бих, Кирила Стьопіна та викладачів О.Є. Іщенко, В.Є. Кочеткова та ін.

Юлія Куса,
студентка IV курсу спеціалізації „Музикознавство”

Тираж: 300 екз.
Дата подачі на друк:
Номер видання: № 2 (38)
23.12.2016 р.